

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2014

ББК 81
А - 43
УДК: 8

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць.
Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2014. — 88 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Безкорвайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Архангельська Алла Мстиславівна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славистичного університету);

Оляндер Луїза Костянтинівна – доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Гороть Євгенія Іванівна – доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Стеріополо Олена Іванівна – доктор філологічних наук, професор, (Київський національний лінгвістичний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Зимомря Микола Іванович – доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький педагогічний університет ім. Івана Франка);

Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 2 від 26.09.2014 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2014

Підсумовуючи все сказане вище, зауважимо, що використання комп'ютерних технологій значне розширює та урізноманітнює програму вивчення іноземних мов у вузі. Проте, це завдання не з легких, перш за все через спільну для державних учбових закладів проблему недостатнього фінансування. Але необхідно пам'ятати про те, що використання комп'ютерів та інтернету прискорює процес навчання, підвищує мотивацію студентів, а також дозволяє здійснювати між предметні зв'язки, необхідні для ефективної професійної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Зубко Ю. Комп'ютеризація освіти як чинник трансформації суспільства в постіндустріальну епоху// Вісник Книжкової палати. – 2002, – №4. – С. 17–19.
2. Каптерев Д. От компьютерной грамотности к компьютерной культуре// Библиография. – 1998. – №5. – С.3-8.
3. Колин Н. Информатизация образования: новые приоритеты // Вестник высшей школы. - 2002. - №2. - С. 16-23.
4. Концепция информатизации образования//Информатика и образование. - 1990. - № 1. – С. 3–9.
5. Метешкин К. Интеллектуальные информационные технологии в организации учебного процесса// Новый коллегіум. - 2002. - № 1. - С. 24-28.
6. Роберт И. Новые информационные технологии в обучении; дидактические проблемы, перспективы использования //Информатика и образование. – 1990. – № 4. – С. 18–25.
7. Столяревська А. Л. Формування інформаційної культури студентів педагогічних вузів при вивченні курсу інформатики: Автореф.дис.канд.пед.наук за спец. 13.00.01 – теорія та історія педагогіки. Харківський держ. педаг. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Харків, 1998.
8. www.glossany.ru

Резюме. Рассмотрены принципы использования компьютерных технологий в процессе изучения иностранных языков в вузе студентами-экономистами. Подчеркивается, что применение компьютеров и интернета ускоряет процесс обучения и повышает мотивацию студентов.

Ключевые слова: компьютер, интернет, технологии, обучение, иностранный язык, студент, преподаватель.

The summary. The article deals with the principles of computer technologies usage in the process of foreign languages studies by students-economists at a higher school. It is underlined that using of computers and the Internet accelerates the studying process and improves the motivation of students.

Key words: computer, the Internet, technologies, teaching, foreign language, student, teacher

Одержано редакцією 11.05.2014 р.

УДК:371.135:008 – 053.67

О.В. БЕЗКОРОВАЙНА

КУЛЬТУРА ОСОБИСТІСНОГО САМОСТВЕРДЖЕННЯ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА – АКТУАЛЬНА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Резюме. У статті розкрито теоретичні положення щодо сутності та змісту поняття «культура особистісного самоствердження», схарактеризовано методичні основи досліджуваного явища.

Ключові слова: культура, особистісне самоствердження, вектор, саморозвиток, соціально-ціннісна діяльність.

Постановка проблеми. Актуальність проблеми виховання культури особистісного самоствердження (КОС) зумовлена новітніми тенденціями розвитку світового освітньо-виховного простору.

У період інтеграції України у світове співтовариство однією з найбільш актуальних є проблема виходу вітчизняної педагогічної науки на світовий рівень, зміцнення інтелектуального потенціалу майбутніх студентів. Побудова школи нового типу, заснованої на принципах гуманізму, демократизму, пріоритету загальнолюдських духовних цінностей, припускає не тільки відновлення змісту педагогічної діяльності, її методів і форм роботи, але і висуває підвищені вимоги до особистості випускника навчального закладу.

У зв'язку з цим розв'язання дослідницької проблеми розглядається нами як забезпечення організаційно-педагогічних умов для самоствердження особистості студента, здатного до різнобічного розвитку, удосконалення, самоосвіти, реалізації своїх індивідуальних задатків, природних можливостей та здібностей.

Проблема культури особистісного самоствердження – одна з усталених проблем людського життя, основний зміст якої становлять питання, як людині знайти себе, зреалізуватися, довести свою значущість собі та іншим людям. Людина завжди була одержима пошуком смислу життя і розуміння того, з чого складається її щоденне існування.

Аналізуючи історію розвитку поглядів на самоствердження як у вітчизняній, так і зарубіжній науковій літературі, роблячи ретроспективний аналіз, ми дійшли висновку щодо фрагментарного розгляду цієї проблеми.

Категорія самоствердження особистості, незважаючи на її важливість і актуальність, залишається недостатньо дослідженою.

Як науково-теоретична проблема самоствердження особистості стало об'єктом спеціальних досліджень – філософських, а потім і конкретно наукових – лише у XIX – XX століттях.

На підставі фундаментальних філософських досліджень можна зробити висновок, що поняття самоствердження аналізувалося в основному як синонім терміна “спонукання”, котре означає внутрішню потребу людини в самовираженні: “прагнення до вдосконалення” А.Адлера і “домагання” К.Левіна. З'ясовано, що проблему філософсько-культурологічного підходу щодо розуміння культури особистісного самоствердження розглядають сучасні науковці С.Артановський, В.Вернадський, І.Відт, І. Зязюн, Л.Каган, Л.Кертман, П.Козловський, В.Кремень, В.Луговий, М.Мамардашвілі, В.Оконь, О.Пелипенко, Т.Стефаненко, В.Табачковський, М.Херсцковіц, А.Швейцер.

Аналіз літератури дає підстави стверджувати, що виховне значення культури полягає в тому, що вона представляє можливість транслювати загальнолюдські та національні цінності, норми, традиції, включаючи зростаючу особистість у багатовимірному і неоднозначному світі. Культура розширює межі вибору, дозволяє людині самій шукати відповіді, співвідносячи свої уявлення з тими, які склалися в суспільстві. У зв'язку з цим культура особистісного самоствердження в ранньому юнацькому віці значною мірою зумовлюється здатністю здійснювати вибір, будувати свою життєву позицію, співвідносити своє “Я” і координувати власну поведінку в системі стосунків з однолітками і навколишнім світом.

Аналіз психологічних особливостей феномена “самоствердження” зроблено на основі теорії самореалізації К.Хорні, Г.Олпорта, концепції самоактуалізації А.Маслоу, теорії “Я” К.Роджерса, самореалізації як “мотива людської життєдіяльності” С.Рубінштейна, самореалізації “як активної участі в різних сферах життєдіяльності” М.Гінзбурга.

До уваги було взято теоретичні положення видатних педагогів К.Вентцеля, Д.Дьюї, Я.Корчака, М.Монтессорі, О.Нейла, Ж.Руссо, С.Френе, Р.Штейнера.

Своєрідним орієнтиром у розкритті досліджуваної проблеми стали праці Ш.Амонашвілі, А.Макаренка, Г.Сковороди, В.Сухомлинського, К.Ушинського та ін.

Теоретичне осмислення проблеми виховання культури особистісного самоствердження здійснювалося на основі концептуальних положень сучасної теорії виховання (І.Бех, О.Бондаревська, М.Боришевський, О.Газман, О.Киричук, М.Красовицький, В.Луговий, О.Сухомлинська, О.Савченко, Г.Селевко, М.Сметанський, В.Серіков, Р.Шакуров, І.Якиманська, М.Ярмаченко та ін.).

Такі поняття, як суспільне визнання, соціальний статус, успіх, упевненість у собі, прагнення до особистісної значущості, престиж, імідж, потреба в досягненнях і домінуванні цілком можна вважати такими, що визначають той чи інший бік поняття “самоствердження”.

Проведений науковий аналіз досліджень дав підстави визначити авторське поняття “культура особистісного самоствердження” як процес свідомого, активного практичного перетворення ситуації, які складають змістову основу різних сфер життєдіяльності школяра в результаті чого він досягає успіху, підтримує відповідний статус в колективі, відстоює свою значущість перед іншими однолітками, реалізує свій індивідуальний життєвий шлях.

Прагнення до самоствердження стає стійким процесом в ранньому юнацькому віці у зв'язку з розвитком світогляду, самосвідомості, волі, об'єктивації самооцінки і оцінки оточення, потреби в самовираженні. Юнацький вік характеризується переважно активним формуванням характеру і життєвого самовизначення людини, спрямування в майбутнє.

Згідно з твердженням психологів, прагнення до реалізації внутрішньої потреби своєї індивідуальності, свого „Я” особливо яскраво заявляє про себе саме в юності. Юність – та пора дозрівання особистості, коли в свідомості закладаються фундаментальні установки, які проявляються згодом як ціннісні орієнтири в практичній діяльності. Це вік яскравого прояву самості особистості.

Такі самості в структурі самоствердження як самосвідомість, самовираження, самовизначення, саморозкриття, самореалізація є його компонентним складом, представляючи внутрішній аспект самоствердження, формування “образу Я” особистості. Активність особистості являє собою енергетичну основу КОС, за допомогою якої молода людина творить, здійснює вольові акти, засвоює певні зразки і цінності, спілкується, одне слово, реалізується і стверджується в своєму оточенні, відповідно, набуває статус у колективі однолітків, відчуває свою значущість і необхідність в діяльності.

Феномен самоствердження багатовекторний у центрі особистісної структури раннього юнацького віку. Молода людина не буде йти в ті сфери життя, куди вона не хоче або не вміє реалізуватися. Інколи ситуацію треба змінювати, дитина не галька, яка котиться за хвилиною, вона повинна встати і сказати свою позицію, словом або ділом. Але інколи буває, що людина має вийти з цієї ситуації. І це теж учинок, це теж самоствердження.

Виховання культури особистісного самоствердження здійснюється завжди в певній, конкретній діяльності (ми розглядаємо *соціально-ціннісну*), а завдання вчителя, викладача вбачаємо в тому, що він повинен допомогти кожному учневі, студентові побудувати свою ціннісну сходинку – вектор самоствердження, котрий спрямований на реалізацію позитивного потенціалу, високої активності, закладеної в “самості” цієї дитини. Нами був розроблений вектор і представлений трьома блоками.

Перший блок включає природну потребу в самоствердженні. Перш ніж стверджувати себе, потрібно усвідомити себе, своє особистісне начало, відчутти свою індивідуальність, визначити цілі свого подальшого розвитку.

Самовизначення дозволяє формувати деяку систему уявлень особистості про себе. Для раннього юнацького віку самовизначення – процес практичного пошуку особистості місця в житті, формування свого визнання, життєвої мети, свідомого вибору професії, подальшого самоствердження. **Другий блок** представлений розширенням сфери соціально-ціннісної діяльності. Розширення зв'язків із зовнішнім оточенням.

Соціально-ціннісна діяльність включає такі її види, як навчальна, трудова, організаційно-громадська, художньо-естетична, ігрова, фізична, науково-дослідницька, громадська, клубна робота. З нашого погляду, участь студента в основних видах соціально-ціннісної діяльності, по-перше, дає йому можливість усвідомити свої зростаючі можливості, які дають підґрунтя реалізувати потребу в самостійності, потребу у визнанні з боку дорослих його прав, його потенційних можливостей; по-друге, розвиває у старшокласників орієнтованість у нормах людських стосунків.

Оволодіваючи в процесі соціально-ціннісної діяльності (мірою своїх природних здібностей і активності) науковими знаннями і навичками, тренуючи свій розум і творчі задатки, виробляючи у себе соціальні й духовні ставлення, студенти розширюють сферу своєї діяльності і зв'язки з оточенням.

Третій блок вектора самоствердження – це є рух до наступного, більш високого рівня розвитку власного становлення школяра, позитивного потенціалу, який має дійти у напрямку зміни свого світогляду.

Забезпечення нововведень відбувається засобами особистісно орієнтованого навчання і виховання, основаного на ідеях співпраці, проблемно-розвивального, ситуативного моделювання навчання, а також на врахуванні принципу індивідуалізації, змін контролю й оцінювання навчальної діяльності, з опорою на самостійність і творчий спосіб роботи. Саме в творчій діяльності, забарвленій індивідуальністю, реалізується позитивний потенціал особистості, закладений в її самості, тобто відбувається перетворення можливостей у конкретну здійснену реалізацію позитивної властивості. Вона організована на всіх етапах діяльності студента як задоволення його природної й соціальної набутої потреби в самоствердженні: у навчанні, на спецкурсах, у поза навчальній, громадській діяльності, участі в олімпіадах, наукових конференціях, конкурсах, змаганнях тощо.

Участь у роботі творчих груп, клубів, об'єднаннях, сформованих за інтересами, дає незамінний внесок у формування позитивної Я-концепції, переконує молоду людину у величезних можливостях її особистості, усвідомлення самоцінності свого Я (Я здібний, Я творю, Я вільний, Я потрібний), стимулює процеси самовдосконалення і самоконтролю.

Одне із важливих місць в системі професійної підготовки майбутнього фахівця посідає вивчення спецкурсу “Культура особистісного самоствердження студентів філологів”напряму 6.020303 “Філологія. Мова і література (англ.)” факультету іноземної філології, метою якого є формування теоретичної бази для свідомого управління студентами своїм розвитком; ознайомлення їх з практичними прийомами й методами самовдосконалення.

Організація та проведення практичних занять включає: Непряме навчання (зосереджене на студентів); мікрОВикладання (вивчення окремого випадку, демонстрація вмінь і навичок у заданих ситуаціях навчально-виховного процесу); читання першоджерел з метою розуміння значення (мікрОВиступи); обговорення. 2. Пряме навчання (зосереджене на викладачеві): мінілекція; опитування; показ/демонстрація. 3. Навчання, яке ґрунтується на досвіді (зосереджене на студентів): імітаційні, проблемно-дискусійні, особистісно рольові ігри; тести. 4. *Взаємодіюче навчання*: дебати; навчальні групи, які співпрацюють; спонукування до розв'язання проблем; дискусії, інтерв'ю. 5. *Незалежне навчання* (прийняття рішень): письмові роботи; індивідуальні навчально-дослідницькі проекти.

Необхідно, щоб студент усвідомлював, що успіхи в навчанні значно і приблизно рівною мірою залежать від його особистісних якостей і належних зусиль. Озброєння уміннями, навичками оцінки і самоаналізу успішності, самоконтролем і засобами самостійного виконання навчальної діяльності – основні передумови його активного самоствердження, творчої активності, емоціональної стабільності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безкоровайна О.В. Виховання культури особистісного самоствердження в ранньому юнацькому віці: монографія / О.В. Безкоровайна – Рівне: РДГУ, видавець Олег Зень, 2009. – 470 с.
2. Бех І.Д. Виховання особистості: У 2-х кн. Кн. 1.: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади: Наук, видання / І.Д. Бех. – К.: Либідь, 2003. – 280 с.
3. Котенко О.В. Освітнє середовище ВНЗ як чинник професійного самовизначення майбутнього вчителя іноземної мови / О.В.Котенко // Молодь і ринок. – 2012. – №2(85). – С. 62-66.
4. Селевко Г.К. Современные образовательные технологии: [учеб. пособие] / Г.К. Селевко. – М.: Народное образование, 1998. – 256 с.
5. Кондрашова Л.В. Процесс обучения в высшей школе // Л.В.Кондрашова. – Кривой Рог:КГПУ НВН, 2000. – 72 с.

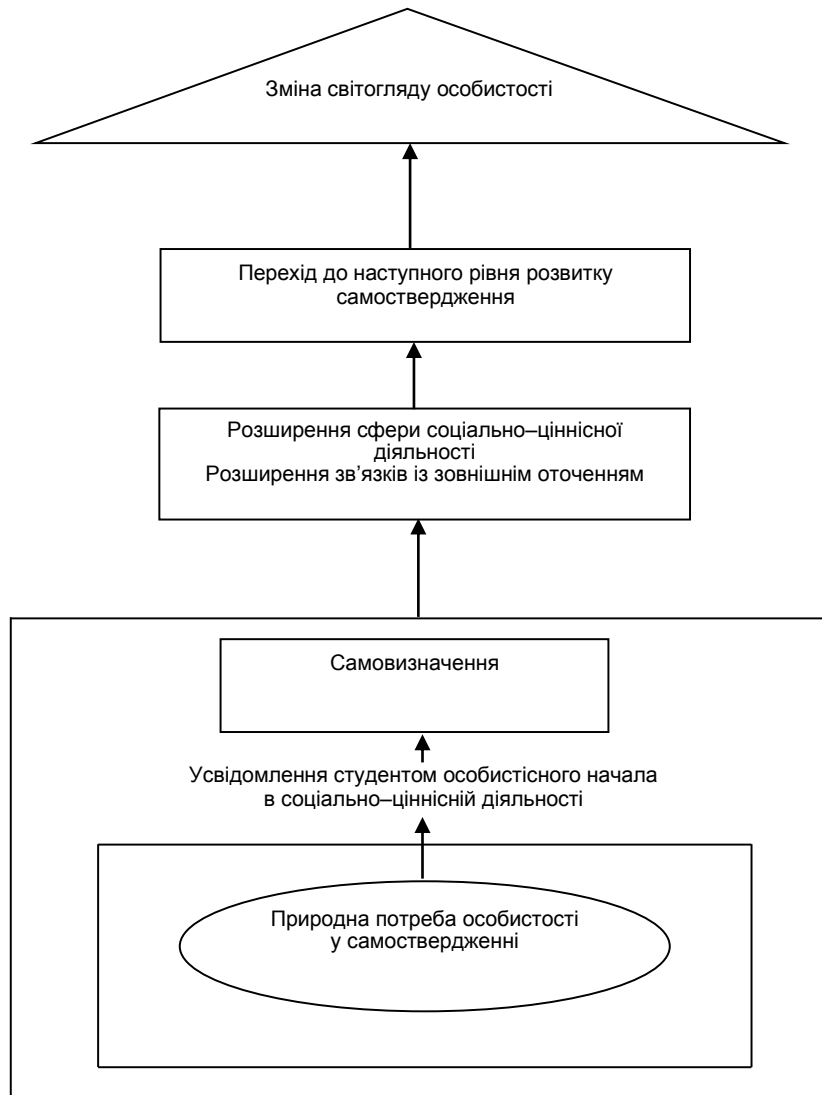

Рис. 1. Схематичне зображення вектора самоствердження особистості студента-філолога у соціально-ціннісній діяльності

Резюме. В статті раскрыты теоретические положения о сущности и содержания понятия «культура личностного самоутверждения», охарактеризован методические основы изучаемого явления.

Ключевые слова: культура, личностное самоутверждение, вектор, саморазвитие, социально-ценностная деятельность.

The summary. The theoretical principles which reveal the contents of the concepts "culture of personal affirmation" are discovered in the article, it is also characterized the methodological aspects of the investigated phenomenon.

Key words: culture, individual self-affirmation, vector, self-development, social values work.

Одержано редакцією 3.06.2014 р.

УДК: 378.147.016:811

О.С. КОЧУБЕЙ

ЗАПРОВАДЖЕННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

Резюме. У статті представлено загальні принципи організації навчання фахівців у вищому наічальному закладі, формування у майбутніх фахівців ключових компетенцій. Статтю написано на основі глибокого вивчення механізмів формування загальних (ключових) компетенцій в фахівців з вищою освітою. Статтю присвячено проблемам становлення професійної компетентності у вищій освіті та використання цих поглядів на практиці. Риторика методики навчання обговорюється поєднано з формуванням ключових компетентностей особистості.

Ключові слова: компетентнісний підхід, комунікативна діяльність, компетентність, фонові знання, смислове сприйняття, професійна діяльність.

ЗМІСТ

<i>Скібчик А.В., Мороз Л.В.</i> Оригінал як дискурс: стратегії і тактики співрозмовників	3
<i>Ковалюк В.В.</i> Структурно-семантичні особливості неологізмів англо-американського походження в сучасній українській мові	4
<i>Опанасюк І.О., Мороз Л.В.</i> Слова в часі (неологізми, архаїзми та історизми): особливості їх перекладу	7
<i>Пашко І.О., Мороз Л.В.</i> Жанрово-стилістична домінанта в перекладі	10
<i>Вакулинська Л.М.</i> Повтор як комунікативний мовний засіб у німецькомовних біблійних текстах	12
<i>Останчук М.В., Дуброва А.С.</i> Життєвий, творчий шлях та науково-педагогічна діяльність К. Е.Цюлковського	14
<i>Крук М., Мороз Л.В.</i> Рівні та одиниці перекладу	18
<i>Пашкевич М., Мороз Л.В.</i> Синтаксичний рівень і його одиниця: речення/висловлювання та їх дифініції для перекладознавства	21
<i>Король О.Ю., Мороз Л.В.</i> Значення поняття стилю для перекладацької інтерпретації	24
<i>Хомицька Р.В.</i> Семантичний аналіз прислів'їв та приказок	26
<i>Бігунова С.А., Зубілевич М.І.</i> Лінгвостилістичні особливості тексту як продукту мовлення	29
<i>Краля І.В., Мороз Л.В.</i> Час і простір у художньому творі як видова ознака мемуарної літератури	32
<i>Калініченко М. Н.</i> Готорні і «друге велике пробудження»	34
<i>Мороз Л.В.</i> Завершальна фаза еволюції конні-кетчерівського памфлету	38
<i>Шкода Н., Мороз Л.В.</i> Сюжетно-композиційні новації – провідний чинник жанрового розвитку художніх життєписів	39
<i>Новосад Н.І., Мороз Л.В.</i> Художня біографія як різновид ренесансної «літератури факту»	42
<i>Мороз Л.М.</i> Новелістична традиція на теренах англійського Ренесансу	44
<i>Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е.</i> Особливості розуміння поетичних творів Філіпа Морена Френо	49
<i>Кисляк О.В., Кравець Д.В.</i> Неочікуваний і зовсім несподіваний Ремарк	53
<i>Дуброва А.С., Трофімчук В.М.</i> Система і характер вправ професійно орієнтованого курсу для інтенсивного навчання читання	56
<i>Баталія Л.О.</i> Педагогічні та теоретичні засади розвитку альтернативних шкіл в країнах західнослов'янського світу	59
<i>Кушнір Н.В.</i> Застосування комп'ютера на заняттях з іноземної мови	62
<i>Черуха Н.В., Черуха В.В.</i> Тенденції розвитку методики викладання іноземних мов в Україні та за кордоном	64
<i>Бойко Н.Г.</i> Краєзнавчий матеріал як фактор забезпечення соціокультурної компетенції	67
<i>Данілова Н.Р.</i> Застосування комп'ютерних технологій для навчання студентів-економістів іноземній мові	69
<i>Безкоровайна О.В.</i> Культура особистісного самоствердження студента-філолога – актуальна соціально-педагогічна проблема	71
<i>Кочубей О.С.</i> Запровадження компетентнісного підходу у підготовці фахівців з вищою освітою	74
<i>Давнюк С.В., Козицька О.А.</i> Проблеми формування мовної культури студентів	78
<i>Олесюк Л.В.</i> Звуконаслідувальна лексика в сучасній англійській мові	80
<i>Михальчук Н.О., Івашкевич Е.Е.</i> Social intellect of the person in the space of his/her complex of interpretations	82
<i>Відомості про авторів</i>	86
<i>Зміст</i>	87

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В.

Підписано до друку 26.09.2014 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

**А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання
гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ,
2014. — 88 с.**

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243

ББК 81.2